

то имъ далъ власть да вързѣтъ и развързкатъ грѣхове-тъ челоѣчески; и тамъ юще чѣ за сѣмнѣ-нїе-то на апостолъ Тома, кой-то не бѣше тамъ, та затока не мѣ са вѣрваше, че е въскръсналъ Христосъ, догдѣ не тѣри прѣстъ-а си въ раны-тъ мѣ. Но подиръ осемъ дене (както дѣма Іоаннъ евангелистъ) унищожѣ са невѣріе-то и на самага Тома; той видѣ господа и си тѣри прѣстъ-а въ неговы-тъ раны, и отъ радость извика: „господь мой и Богъ мой!“ а Исхсъ мѣ отговори и рече: „когато ма видѣ, тогава си повѣрвалъ: но блазѣ на онѣ-зи, кои-то не видѣхъ а повѣрвахъ!“ Іоаннъ пакъ като видѣ, че ще вѣде невѣріе, кое-то не може са унищожѣ твърдѣ лесно, наумава сѣкиго: „а това са написа заради това, за да вѣркате, че е Исхсъ Христосъ сынъ божїй, и за да имате жикотъ вѣчный въ негово-то име, заради вѣрѣ-тъ си.“